

Annual Dinner

Detalj från en målning inför den första golftävlingen, som spelades på Leith Links, efter regler utformade av The Honorable Company innan klubben flyttade till Muirfield.

Varje nyårsdag samlades Holgersson, Glasmästarn, Prästen och jag för att planera kommande golfår samt avge nyårslöften.

Kringarrangemangen varierade och var helt beroende av vem som var Årets värd. Holgersson var alltid duktig och han hade laddat ordentligt det året jag kom att tänka på.

Redan då vi stod i trappuppgången hörde vi musiken från hans CD-spelare - Off to Dublin in the Green med The Dubliners och vi förstod att han därmed ville preparera oss för en golfresa till Eire.

- Men det kan det väl inte bli tal om, sa Prästen i hissen upp.

- I år spelar man ju på Muirfield!

- Jag känner en medlem i Muirfield, sa jag. Vi kanske kan ta ett järn i klubbhuset för att fira min födelsedag där...

Så när vi ringde på hos Holgersson på Bäckavägen i Perstorp var vi beslutade om att till varje pris, men i demokratisk ordning, ställa årets utlandsresa till East Lothian.

Holgersson hade verkligen ansträngt sig.

När vi hängt av oss ytterkläderna på Holgerssons egenhändigt tillverkade klädhängare (av förbrukade bollhåvar med bibehållen utdragsmöjlighet för att passa alla förekommande axelbredder) serverades vi en inledningsdrink (2,5 cl Macallan) på en teakbricka med motiv i intarsia från Home Green på Carnoustie.

- Kära vänner, hälsade Holgersson. Den dryck ni nu i måttlig mängd får avnjuta destillerades samma år Nicklaus vann US Masters och US Open, Lee Trevino The Open och Gary Player USPGA. Skål och välkomna till denna viktiga dag i vår samvaro!

Och nu får jag be er gå till bords! bjöd han sedan och försvann ut i köket efter att ha placerat ut oss runt matbordet, som han köpt i en antikaffär i Gullane och som påstods ha varit Alan Robertsons stambord på dennes favoritpub i St Andrews.

Holgerssons middag var alltigenom välkomponerad. Förrätt: Haggis till vilken serverades ytterligare 2,5 cl Macallan.

Varmrätt: Kalkon med brynt potatis, kokt blomkål och vinbärsgele till vilket vi drack McEwan's mörka starka.

Dessert: Varma björnbär med varm kanelmjölk kompletterat med ett litet glas Cockburns vita.

Allt serverat på Royal Doulton-serien från 1920-talet.

Det är en oskriven lag att man under fyrbollens Annual Dinner inte skall konversera om sådant som har med äkta och ursprunglig golf att göra.

Därför blev det mycket prat om Slope, Bro Hof och Slaggolf tills det var dags för Prästen, som hade värden till bordet, att hålla tacktalet, vilket utmynnade i förslag till Årets Golfresa.

- Käre vän, sa han. Vi har förstått att din högsta önskan är, att tillsammans med oss ställa färden till East Lothian vecka 29 för att kontrollera att allt går rätt till vid det kommande Mästerskapet.

- Jag tolkar det så, eftersom du hade den ytterst goda smaken att servera en Malt från 1972, det år då Tävlingen spelades på Muirfield, vilket du så värtaligt lät oss förstå.

Dessutom är det så att Modie fyller år sista dagen av tävlingen, vilket möjligen skulle kunna celebreras med en liten skål i klubbhuset, eftersom vederbörande är personlig bekant med en medlem.

Holgersson bad efter dessa ord om ursäkt för att försvinna in i vardagsrummet, där han snabbt bytte ut The Dubliners (som underhållit större delen av middagen) mot senaste CD:n från Edinburgh Tattoo med bl. a. säckpipsmusik utförd av The Royal Highlanders.

- Det låter inte så dumt, sa han. Säger du det. Drink hos The Honourables! Ett utmärkt förslag, håller inte ni andra med om det?

Det gjorde vi.

Efter en obligatorisk 1-kronaspoker några timmar efter maten blev det så dags för årets högtidstal. Det var Glasmästarns tur och han analyserade sakkunnigt i exakt 18 minuter (så långa skall högtidstalen vara, varken längre eller kortare) Lew Worshams 120 meters wedge på Tam O'Shanterbanan vid Chicago 1953.

Så var det dags för kaffet med tillbehör då årets nyårslöften skulle avgivas.

Till skillnad från sedvanliga sådana är det lekkamraterna som bestämmer vad som skall lovas. Den utsatte har visserligen veto-rätt, men till priset av en rejäl lunch för de övriga vid spel på någon främmande bana om det påbjudna löftet var för tufft.

Att i detalj referera detta 2-timmarsseminarium låter sig inte göra, men i korthet kan nyårslöftena sammanfattas enligt följande:

Glasmästarn hade bestämt sig för Prästen, hans favoritobjekt.

- Om jag inte minns fel står det skrivet: "Allt vad I gören mot dessa mina minsta...".

Men du Präst, är inte särskilt bra på sådant. För din egen salighets skull vill jag därför, att du skall anmäla dig till medlemskommittén i klubben och förklara dig villig att spela tre ronder med en och samma nybörjare!

- Tre gånger! protesterade Prästen. Det räcker väl med en?!

- Tre är det sagt, sa Holgersson och tre skall det vara. Annars blir det lunch på Rungsted.

Prästen lovade med kommentaren "De yttersta skola varda de främsta".

Holgersson hade valt Glasmästarn, som avkrävdes ett löfte att under hela året på ett vänligt sätt tala om för barfotabarn i klubbhusrestaurangerna att vanliga skor mycket väl kan användas i denna miljö..

- Jag är väl alltid vänlig, sa Glasmästarn förvånat. Kan ni verkligen påstå att jag...

- Det kan vi, sa Prästen, för man får verkligen inte säga som du sa till ynglingen, som efter din tillsägelse pliktskyldigt tog på sig skor på Ljunghusen:

"Ett tvagat svin vältrar sig snart åter i smutsen."

- Så står det ju i Den Heliga Skrift, sa Glasmästarn, men jag lovar att vara vänligare i år.

Och jag tror faktiskt att han skämdes en liten smula.

- Du Modie, skall lova att inte tjata mer om att folk skall spela snabbare.

- Det kan jag lova för det är ju lönlöst, sa jag.

- Och inte heller i vår boll!

- Man får inte lägga till så där, när löftet väl är avgivet, påpekade jag. Regler är till för att hållas.

"Och inte heller i vår boll!" stöttade de andra två gamarna, som gör nästan vad som helst för att få bli bjudna på lunch.

Luften hade nästan gått ur mig när det var min tur att avkräva ett löfte av Holgersson.

- Du var taskig nyss, sa jag, och därför vill jag att du skall lova att åtminstone bläddra igenom samtliga utgåvor av Svensk Golf det kommande året.

- Var vill ni äta lunch i sommar gubbar? sa Holgersson.

- Och på tal om Svensk Golf. Det finns kalkon kvar. Får jag bjuda på lite nattamat i köket!

I taxin hem kom Prästen, Glasmästarn och jag fram till att det är en himla skillnad på kalkon och kalkon.